Іде біда знов, передновок,
пішло все збіжжя, що у сховок
на засів поля відложив я;
знов задовжився, дещо купив я,
засіяв зерно се, а нива
пісна... чекай тепер на жнива!
Весна довженна, на біду.

Коби бодай хоч се зродило,
не висохло і не зігнило!..
Тепер хоч сам глодай коліна,

тяжка робота, довга днина,
а діти плачуть... ой коби-то
весни не було! Що ж робити?
Хіба де на заробок іду.

1890